Només una cançó

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Gerard Quintana & Pep Sala

-

Rock'n'Cat

Lletra original

Amb una cançó no n'hi ha prou per canviar el mónperò et pot encendre el cor.Amb una cançóvam aprendre a ser com som,sempre pendents d'una il·lusió.Només una cançóÉs suficient per parar el temps,Només una cançó d'amor.Va ser una cançó Que un dia ens va canviar la sortCap a un camí sense retorn.Cauen les estrellesSobre els vells amants,Volen amb les cendres,Volen amb les cendresEl vent sap on van.Amb uns vells acordsVam tornar a fer brillar el sol,En un camí sense retorn,Rere d'una melodia, una il·lusió.Hem caigut molts cops a terra,Hem tocat sovint el cel.Amb una cançó Pots despertar dels teus malsonsSi pots cantar ben fort.Amb una cançó ens vam salvar de perdre el norden un camí sense retorn,rere d'una melodia i uns acords.Amb una il·lusióÉs senzill fer una cançó,Per caminar i no tenir porEn un camí sense retorn.

Lletra traduïda

... reencantant el món.

Els autors de la cançó diuen que... Gerard Quintana: A la vida s'ha de provar tot. Si no pensés això no podria eliminar certs prejudicis. Amb en Pep, d'alguna manera, havíem estat rivals durant molt de temps. És veritat que no era una rivalitat real, però els Sau i els Sopa semblava que representàvem coses diferents. Temps enrere, segurament hauria dit que era impossible que acabéssim fent una canço junts. Però es va plantejar aquesta possibilitat, i vaig sentir que això no ho havia fet i que valia la pena aprofitar l'oportunitat que ens donava la vida. (...) Hem fet una cançó de la qual estic content. Explica el que ens havíem proposat explicar: parla del que fem, és una mica autobiogràfica. **Els prega_rockers diuen que...**Les cançons són lloc de trobada, un lloc comú que desmunta rivalitats i "mals rollos" perquè, en el fons, tots som d'una mateixa "pasta".**Una cançó és quelcom senzill, només una lletra, un sentiment, uns acords per lligar-ho tot, una melodia... si diuen que "en el pot petit hi ha la bona confitura" serà perquè les coses importants són ben efímeres i senzilles, però capaces de fer créixer i omplir la nostra vida. l'Evangeli ens ho recorda en les paràboles del grà de mostassa i del llevat en la massa (Mt 13, 31-33).**Per altra banda **la cançó té el poder de fer memòria**. No és una memòria nostàlgica i aturada, sinó una memòria reactiva que ens empeny a ser fidels a quelcom que hem percebut com a "autèntic". La cançó pertany a la tradició oral, prèvia als grans raonaments discursius fixats en les escriptures. És per això que la poesia té força, ens porta un record que està ficat ben endins. D'aquí la importància pels jueus de cantar el "Shemà Israel Adonai Elohenu" (Escolta Israel, un és el Senyor) [Dt 6, 4]

Una cançó d'amor per a reencantar el món. [1ª Corintis 13,]

Si jo parlés els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimés, seria com una esquella sorollosa o un címbal estrident. Si tingués el do de profecia i penetrés tots els designis amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res. Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimés, de res no em serviria. El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar en llengües s'acabarà, que el do de conèixer serà també inútil. Ara els nostres dons de coneixement i de profecia són limitats. Però quan vindrà allò que és perfecte, serà inútil allò que és limitat. Quan era un infant, parlava com un infant, pensava com un infant, raonava com un infant; però d'ençà que sóc un home, tinc per inútil el que és propi dels infants. Ara hi veiem de manera fosca, com en un mirall poc clar; després hi veurem cara a cara. Ara el meu coneixement és limitat; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran.